



Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/286385>

8

STELLINGEN,

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Regt,

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

OP GEZAG VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

D^R. H. C. MILLIES,

gewoon Hoogleraar in de Letteren,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEBIGNEN

op Woensdag den 20^{sten} Junij 1866, des namiddags ten 2 ure,

DOOR

ELISA CORNELIS UNICO DE BALBIAN VAN DOORN.

geboren te Zutphaas.



UTRECHT,
L. E. BOSCH & ZOON.
1866.

STALLINGEN

1871

Doctor in der Medicin an der Universität zu Bonn

Dr. H. C. WILHELM

Dr. H. C. WILHELM

Dr. H. C. WILHELM



Dr. H. C. WILHELM

1871

STELLINGEN.



I.

Quae vulgo dicitur exceptio non adimpleti contractus, revera est exceptio, nec ut Kellerus putat „eine Bemängelung des Klagegrundes”

II.

L. 14, § 3 D. de alim. leg. in posterioribus verbis ita legenda: nam et haustus aquae est servitus; personae tamen ejus qui vicinus non est, non inutiliter relinquitur.

III.

L. 36, D. de acq. rer. dom. non potest conciliari cum L. 18 D. de reb. cred.

IV.

De bepaling van art. 695 B. W. blijft evenzeer van toepassing, al is de muur, waarin men zoodanige werken maakt, aan den openbaren weg gelegen, wanneer deze niet de breedte heeft van 20 palmen.

V.

De leer van den Hoogen Raad, aangenomen bij arrest van 7 Januarij 1859, waarbij is beslist, dat het optrekken van eenen muur onmiddelijk voor een openslaand raam, waardoor de nabuur licht en lucht verkreeg, regtens niet oplevert stoornis in het bezit van de erfdienstbaarheid van licht, is niet te verdedigen.

VI.

Het staat aan partijen vrij om de regterlijke tuschenkomst in art. 1302 B. W. al. 2 en 3 voorgeschreven, door uitdrukkelijke overeenkomst uit te sluiten.

VII.

De regtsvordering tot herroeping en tenietdoening eener schenking krachtens art. 1725 1°. B. W., verjaart door tijdsverloop van 30 jaren.

VIII.

Om op grond van art. 1302 B. W. de ontbinding der overeenkomst te kunnen vragen, moet de eischer aan zijne verpligting hebben voldaan of zich tot voldoening bereid verklaren.

IX.

De successor universalis van eenen bezitter ter kwader trouw, niet bekend zijnde met de gebreken van het bezit zijns auctors, heeft regt op de vruchten der zaak.

X.

Door de enkele overdracht van het cognoscement kan nooit het bezit der lading op den houder van het papier overgaan.

XI.

Een makelaar kan niet als getuige worden gehoord in een geschil over eene koopovereenkomst, die door zijne tusshenkomst is tot stand gebracht.

XII.

De woorden „bezig houdt” in art. 86 W. v. K. moeten worden opgevat als stond er „zijn gewoon bedrijf maakt.”

XIII.

Ook wanneer zoowel de gedaagde als de eischer vreemdeling is, kan de eerste het stellen van zekerheid volgens art. 152 W. v. B. Rv. vorderen.

XIV.

Ingeval de echtgenoot, tegen wien men tot echtscheiding wil procederen, geene bekende woonplaats in het koninkrijk heeft, en ook de plaats van zijn werkelijk verblijf onbekend is, is het niet noodig dat in plaats van het bevelschrift van art. 817 al. 2 W. v. B. Rv. eene openbare dagvaarding geschiede op de wijze van art. 4 N°. 7 Rv.

XV.

De bepaling van art. 9 der wet van 29 Junij 1854 (Stbl. n°. 102) verdient niet de blaam door NIJPELS (Complément de la théorie du Code Pénal de M. M. Ad. CHAUVEAU et HÉLIE, Tom III, 479) op haar geworpen, dat zij bijna het stelsel der arbitraire straffen weer in het leven roept.

XVI.

Het is wenschelijk dat voor zuiver militaire delicten de krijgslieden aan eene bijzondere regtsmagt onderworpen blijven.

XVII.

De wetgever die straf bedreigt tegen het zich in kennelijk beschonken toestand op straat vertoonen, gaat zijne roeping te buiten.

XVIII.

De medeplichtige aan kindermoord voor de eerste maal door de ongehuwde moeder gepleegd, is niet met den dood strafbaar.

XIX.

Onder 't woord „nacht” moest men in 't strafregt niet begrijpen den tijd tusschen zons op- en ondergang.

XX.

Teregt heeft de Engelsche wetgever als grondslag van de tractaten tot uitlevering van vreemde misdadigers aangenomen, dat tot die uitlevering alles vereischt wordt, wat naar de Engelsche wetgeving een „in staat van beschuldiging stellen” regtvaardigt.

XXI.

Terecht heeft het ontwerp van Strv. de leer van het wettig bewijs laten vallen.

XXII.

De productieve arbeidersvereenigingen kunnen in het algemeen niet tot goede uitkomsten leiden.

XXIII.

Volkomen vrijheid tot het uitgeven van bankbiljetten is wenschelijk.

XXIV.

Het is in het belang der nijverheid en niet in strijd met het regt, de octrooijen van uitvinding geheel af te schaffen.

XXV.

Het is wenschelijk dat tegen ontvlugte misdadigers worde voortgeprocedeerd en de tegen hen uitgesproken straf niet aan verjaring onderhevig zij.

XXVI.

Het verdient afkeuring, dat de Nederlandsche wetgeving tot het toekennen van het kiesregt voor de

bewoners der kleinere gemeenten een' lagren census stelt dan voor die der grootere.

XXVII.

De bescherming van het jagtveld door den wetgever is eene inbreuk op het eigendomsregt, die niet door het algemeen belang wordt vereischt of geregtvaardigd.

XXVIII.

De provinciale reglementen, beperkende den invoer van rundvee tot wering van besmettelijke veeziekten, zijn bestaanbaar met de Grondwet.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading.

Second block of handwritten text, appearing as a paragraph or a list of items.

Section header or a specific title for the following text.

Third block of handwritten text, continuing the narrative or list.

Fourth block of handwritten text, possibly a separate entry or section.

Section header or a specific title for the following text.

Fifth block of handwritten text, continuing the narrative or list.

Sixth block of handwritten text, possibly a concluding paragraph or a signature area.